

Bryssel 23.4.2019
COM(2019) 188 final

KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE
EUROOPAN INVESTOINTIPANKIN EU:N TALOUSARVIOTAKUUN NOJALLA
VUONNA 2017 TOTEUTTAMISTA ULKOISISTA TOIMISTA

1. JOHDANTO

Ulkoinen lainanantovaltuus on tärkeä väline, jonka avulla Euroopan unioni tukee investointeja kumppanimaihin. Ulkoinen lainanantovaltuus perustuu Euroopan komission ja Euroopan investointipankin (EIP) väliseen kumppanuuteen, ja sen nojalla komissio antaa EU:n talousarviosta takuun, jonka avulla EIP voi lisätä lainanantoaan EU:n ulkopuolella EU:n toimintapolitiikan tukemiseksi.

Ulkoisella lainanantovaltuudella tuetaan EIP:n toimia liittymistä valmistelevissa maissa, itäisissä ja eteläisissä naapurimaissa, Aasiassa, Latinalaisessa Amerikassa ja Etelä-Afrikassa. Ulkoisen lainanantovaltuuden nykyisellä kaudella (2014–2020) EU:n talousarviosta taataan EIP:n toimia enintään 32,3 miljardin euron arvosta. Eri maantieteellisille alueille ja osa-alueille on vahvistettu kiinteät enimmäismäärät.

Ulkoisen lainanantovaltuuden väliarvioinnin yhteydessä Euroopan parlamentin ja neuvoston 14. maaliskuuta 2018 hyväksymällä päätöksellä (EU) 2018/412¹ muutettiin päätöstä N:o 466/2014/EU². Yksi keskeisistä muutoksista koski nykyisen lainanantovaltuuden enimmäismäärän korottamista 27 miljardista eurosta 32,3 miljardiin euroon. Muutospäätöksessä asetettiin myös uusi tavoite, joka koskee pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellisen selviytymiskyvyn parantamista strategisena keinona, jolla puututaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin. Uudesta 32,3 miljardin euron suuruudesta enimmäismäärästä 3,7 miljardia euroa kohdennettiin tähän uuteen tavoitteeseen eli taloudellisen selviytymiskyvyn kehittämislaitteeseen, jonka EIP käynnisti vuonna 2016.

Tässä kertomuksessa esitetään yleiskatsaus EU:n takuun piiriin kuuluvista EIP:n toimista vuonna 2017 sekä tietoja tulevista vaikutuksista, joita vuonna 2017 allekirjoitetuilla rahoitustoimilla odotetaan olevan EIP:n tulostulospöytäkirjan perusteella.³ Kertomuksessa esitetään myös tiivistelmä EIP:n ilman EU:n takuuta (eli ”omalla riskillään”) toteuttamista toimista, jotta voitaisiin antaa kokonaisvaltainen kuva EIP:n toimista ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla.⁴

Komissio julkaisee päätöksen N:o 466/2014/EU (ulkoista lainanantovaltuutta koskeva päätös) 20 artiklan mukaisesti viimeistään kesäkuussa 2019 yksityiskohtaisemman arvioinnin ulkoista lainanantovaltuutta koskevan EU:n takuun täytäntöönpanosta.

2. KESKEISET TULOKSET

1 EUVL L 76, 19.3.2018, s. 30.

2 EUVL L 135, 8.5.2014, s. 1.

3 Tämä kertomus on laadittu 16. huhtikuuta 2014 ulkoisesta lainanantovaltuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 466/2014/EU 11 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

4 EIP:llä on tällä hetkellä neljä omalla riskillä toteutettavaa järjestelyä ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla, nimittäin liittymistä valmisteleva rahoitusjärjestely (PAF), naapuruuspolitiikan rahoitusjärjestely (NFF), ilmastotoimien ja ympäristön rahoitusjärjestely (CAEF) ja strategisten hankkeiden rahoitusjärjestely (SPF). Kaksi viimeksi mainittua järjestelyä kattavat myös Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioita sekä EU:n jäsenvaltioiden merentakaisia maita ja alueita.

Vuonna 2017 EIP allekirjoitti ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla rahoitustoimia yhteensä 5,5 miljardin euron arvosta. Tämä on 19 prosenttia vähemmän kuin edellisvuonna (6,8 miljardia euroa). EIP:n toimien kokonaismäärästä 57 prosenttia kuului EU:n takuun (siis ulkoisen lainanantovaltuuden) piiriin, ja tämä 3,2 miljardin euron rahoitus toteutettiin 45 lainasopimuksen muodossa. Rahoitustoimien määrän laskua selittää ennen kaikkea EIP:n toimien määrän vähentyminen Turkissa ja itäisellä naapurialueella. EIP on viime vuosina kohdistanut suuria investointeja näille alueille myös Ukrainan toimintaohjelman puitteissa, jonka täytäntöönpano on johtanut ulkoisen lainanantovaltuuden alueellisen enimmäismäärän käyttämiseen lähes kokonaan itäisellä naapurialueella.

EIP on edelleen pyrkinyt saavuttamaan ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja muutokseen sopeutumiseen liittyvät investointitavoitteet. Vuonna 2017 EIP allekirjoitti 2,2 miljardia euroa lainoja, joilla tuetaan ilmastotoimia ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla. Vuoden 2017 lopussa ilmastotoimiin liittyvä valtuuskauden 2014–2020 kumulatiivinen osuus oli yli 32 prosenttia allekirjoitetuista toimista. Tavoitteen toteutumiseen ovat eniten vaikuttaneet ilmastotoimiin liittyvät lainat Aasiassa.

Toisaalta alueellisen yhdentymisen tavoitetta edistävä EIP:n tuki oli vuonna 2017 merkittävästi pienempi kuin vuonna 2016 (määrä pieneni 1,5 miljardilla eurolla 261 miljoonaan euroon), mikä johtui suurelta osin lainavolyymien laskusta Turkissa.

Kauden 2014–2020 ulkoisen lainanantovaltuuden piiriin kuuluvien maksujen taso saavutti vuoden 2017 lopussa 25 prosenttia allekirjoitettujen toimien nettoarvosta. Vastaava määrä vuonna 2016 oli 18 prosenttia.

3. RAHOITUSTOIMET

3.1. YLEISKATSAUS EIP:N UUSIIN RAHOITUSTOIMIIN TAVOITTEITTAIN

Ulkoista lainanantovaltuutta koskevassa päätöksessä asetettiin, ennen sen muuttamista maaliskuussa 2018, kaikille EU:n talousarviotakuun piiriin kuuluville EIP:n toimille seuraavat kolme päätavoitetta:

- i) paikallisen yksityissektorin kehittäminen, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) tukeminen
- ii) sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittäminen
- iii) ilmastonmuutoksen hillitseminen ja muutokseen sopeutuminen.

Yhteen tai useampaan päätavoitteeseen tähtäävien toimien lisätavoitteena on voinut olla maiden välinen ja etenkin liittymistä valmistelevien maiden, naapurimaiden ja EU:n välinen alueellinen yhdentyminen.

Muutospäätöksessä (EU) 2018/412 asetettiin uudeksi tavoitteeksi muuttoliikkeen perimmäisiin syihin puuttuminen. On kuitenkin todettava, että tämä uusi tavoite ei vielä ollut voimassa tämän kertomuksen kattamalla kaudella.

Vuonna 2017 ulkoisen lainanantovaltuuden kattamille alueille osoitettujen EIP:n investointien kokonaismäärä oli 5,529 miljardia euroa, joista 3,168 miljardia euroa kuului EU:n takuun

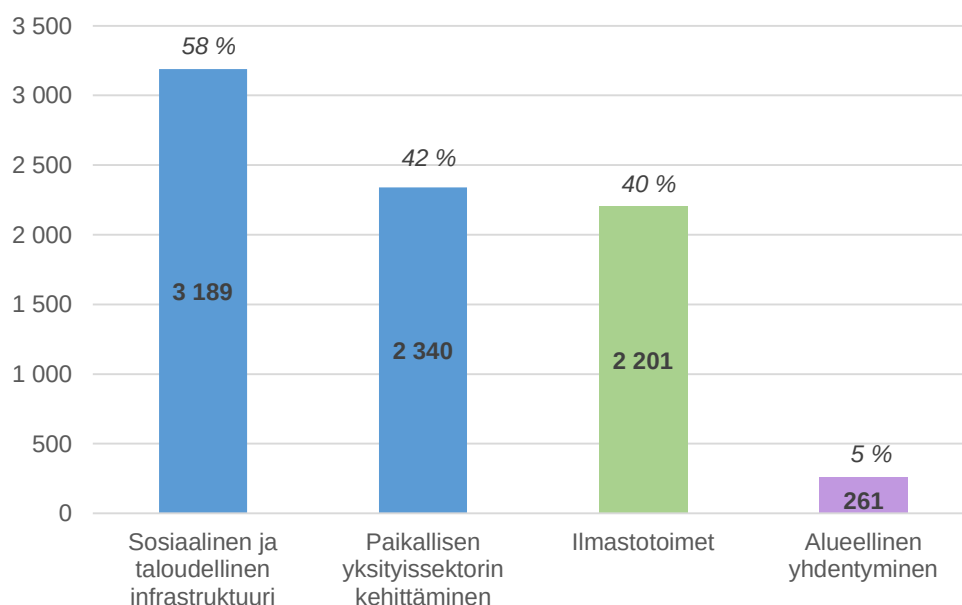
piiriin. Ulkoisen lainanantovaltuuden kattamista uusista allekirjoitetuista lainoista 50 prosentilla (1,6 miljardilla eurolla) tuetaan paikallisen yksityissektorin kehittämistä, lähinnä parantamalla pk-yritysten, mikroyritysten ja markkina-arvoltaan keskisuurten yritysten rahoituksen saantia. Jäljelle jäävällä 50 prosentin osuudella tuetaan sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittämistä. Kaikilla EU:n ulkopuolella toteutettavilla EIP:n toimilla tuetaan jompaakumpaa tai molempia näistä tavoitteista.

Ulkoiseen lainanantovaltuuteen kuuluvasta vuonna 2017 allekirjoitetusta kokonaismäärästä 25 prosentilla edistetään ilmastotoimia (799 miljoonaa euroa). Tämä tuki ilmastonmuutoksen hillitsemiselle ja muutokseen sopeutumiselle jakautuu 56 yksittäisen hankkeen kesken.

Ulkoiseen lainanantovaltuuteen kuuluvasta EIP:n rahoituksesta pienellä 5 prosentin osuudella (170 miljoonaa euroa) edistetään monialaista alueellisen yhdentymisen tavoitetta, jota tuetaan sekä kehittämällä infrastruktuuria että tukemalla paikallisen yksityissektorin rahoituksen saantia.

EIP:n ulkoisen lainanantovaltuuden tavoitteisiin osoittama rahoitus esitetään kuviossa 1, jossa ovat mukana EIP:n toimet ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla.

Kuvio 1: Ulkoisen lainanantovaltuuden tavoitteisiin osoitettu rahoitus (miljoonaa euroa)

Yksi hanke voi edistää useampaa kuin yhtä valtuustavoitetta. Ilmastonmuutoksen ja alueellisen yhdentymisen tavoitteet ovat kaikkia hankkeita koskevia monialaisia tavoitteita, eikä niitä sen vuoksi voi lisätä kahteen muuhun. Paikallisen yrityssektorin kehittämiseen sekä sosiaaliseen ja taloudelliseen infrastruktuuriin kohdistuvien toimien yhteenlaskettu määrä vastaa toimien kokonaismäärää.

Paikallisen yksityissektorin kehittäminen, erityisesti pk-yritysten tukeminen

EIP tukee paikallisen yrityssektorin kehittämistä eri muodoissa:

- myöntämällä luottolimiittejä paikallisille rahoituksen välittäjille (lähinnä pankeille) varojen jälleenlainaamiseksi pk-yrityksille
- sijoittamalla pääomasijoitusrahastoihin ja myöntämällä riskipääomaa merkittävän kasvupotentiaalin yrityksille
- myöntämällä oman pääoman ehtoista rahoitusta mikrorahoituksen tarjoajille
- myöntämällä suurille yrityksille suoria lainoja teollisuuden kehittämiseen sekä tutkimus- ja kehittämistoimiin

EIP allekirjoitti vuonna 2017 paikallisen yrityssektorin tukemiseksi rahoitustoimia 2,36 miljardilla eurolla, josta 1,6 miljardia euroa kuului ulkoiseen lainanantovaltuuteen. Luotonanto välittäjäpankkien kautta toteutettavien luottojärjestelyjen muodossa väheni lähes 30 prosentilla vuonna 2017 (2,2 miljardia, kun määrä vuonna 2016 oli 3,16 miljardia), mikä johtui suurelta osin luottojärjestelyjen volyymin laskusta Turkissa. Toisaalta EIP allekirjoitti ensimmäiset riskinjakotoimet, ensimmäisen paikallisen valuutan määräisen toimen ja ennätyksellisen suuren määrän yrityslainoja. Lainojen keskimääräinen koko pieneni kahdella kolmasosalla (88 800 euroon), ja näin ollen EIP odottaa tavoittavansa tällä tavoin enemmän lopullisia edunsaajia ja hyödyttävänsä pieniä yrityksiä. Keskimääräinen laina-aika piteni yhdellä vuodella (viiteen vuoteen).

Sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittäminen

Sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittämiseen sisältyy kaikkea maanteistä ja energiajärjestelmistä terveydenhuoltoon ja laajakaistainternetpalveluihin, ja se on yksi kehitysprosessin pilareista. Julkinen rahoitus on tällä alalla usein elintärkeää, sillä infrastruktuurihyödykkeet ovat usein julkisia hyödykkeitä, joilla on tuntuja positiivisia kerrannaisvaikutuksia talouteen, ympäristöön ja ihmisten hyvinvointiin. EIP tukee infrastruktuurihankkeita useilla eri aloilla hyödyntämällä ulkoiseen lainanantovaltuuteen liittyvää EU:n laaja-alaista takuuta, joka kattaa sekä toiminnallisia että poliittisia riskejä.

Vuonna 2017 EIP allekirjoitti ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla 29 sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittämiseen liittyvää uutta hanketta, joiden yhteismäärä oli 2,81 miljardia euroa. Uusista hankkeista kahdeksan kuului liikenteen alaan (1,2 miljardia euroa, kun vastaava luku vuonna 2016 oli 2,1 miljardia euroa) ja seitsemän energian alaan (903 miljoonaa euroa, kun vastaava luku vuonna 2016 oli 493 miljoonaa euroa).⁵ Energia-alan seitsemästä uudesta hankkeesta viidessä kehitetään uutta tuotantokapasiteettia uusiutuvista lähteistä lähinnä Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa, ja yksi hanke – Suezinlahden tuulipuistohanke – toteutetaan eteläisessä naapurustossa. Nämä hankkeet yhdessä tuottavat sijaintimaissaan puhdasta energiaa 4,35 miljoonan kotitalouden tarpeisiin. Neljän vesi- ja jätevesihuoltoalan hankkeen avulla luodaan tai kunnostetaan 67 300 kotitalousliittymää viemäriverkostoon ja parannetaan yleisesti noin 13,5 miljoonan ihmisen vesihuoltopalveluja. Programme National Assainissement -hankkeella Marokossa parannetaan viemärijärjestelmiä useilla pienillä ja keskisuurilla paikkakunnilla, ja hanke tuottaa hyötyjä yhteensä

⁵ Sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittämisen tavoitteeseen liittyvien, EIP:n allekirjoittamien toimien kokonaismäärä vuonna 2017 oli 3,189 miljardia euroa (sisältäen toimien ne osat, jotka on käynnistetty jo aiempina vuosina), josta 1,588 miljardin euron osuus on katettu ulkoiseen lainanantovaltuuteen liittyvällä EU:n takuulla.

1,2 miljoonalle ihmiselle. Tbilisin jätevesi- ja infrastruktuurihanke hyödyttää Georgian pääkaupungin aluetta, jolla on 1,1 miljoonaa asukasta.

Ilmastomuutoksen hillitseminen ja muutokseen sopeutuminen

Koska niin ilmastomuutoksen syyt kuin vaikutuksetkin ovat maailmanlaajuisia, ilmasto- ja ilmastorahoituksen ulottaminen ja laajentaminen jäsenvaltioiden rajojen ulkopuolelle on elintärkeä osa EU:n ulko- ja kehityspolitiikkaa. EIP myötävaikuttaa Pariisissa vuonna 2015 aikaansaadun urauurtavan maailmanlaajuisen sopimuksen täytäntöönpanoon. Sopimus tuli voimaan ilmastopöytäkirjan osapuolten konferenssissa marraskuussa 2016. EIP:llä on näyttöä kyvystä saada käyttöön rahoitusvaroja, joita se tarjoaa sekä EU:n jäsenvaltioille että EU:n ulkopuolisille maille niiden kansallisesti määriteltujen panosten, kansallisten hillitsemis- ja sopeutumis suunnitelmien ja -strategioiden sekä vähähiilistä energiaa ja liikennettä koskevien toimien tukemiseen.

Ulkoisen lainanantovaltuuden kattamille alueille vuonna 2017 myönnettyistä uusista lainoista 2,2 miljardilla eurolla edistetään ilmastomuutoksen hillitsemisen ja muutokseen sopeutumisen tavoitetta, ja tästä määrästä 799 miljoonaa euroa kuuluu ulkoiseen lainanantovaltuuteen liittyvän EU:n talousarviotakuun piiriin. Toisin sanoen 25 prosenttia ulkoisen lainanantovaltuuden nojalla myönnetystä rahoituksesta kohdistui ilmastotoimien edistämiseen vuonna 2017. Nämä investoinnit liittyvät suureen määrään hankkeita, joita toteutetaan lähes kaikilla aloilla. Kaikilla näillä hankkeilla edistetään myös joko paikallisen yksityissektorin tai sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittämistä.

Monissa tapauksissa vain osa hankkeista edistää ilmastomuutostavoitetta, ja tällöin vain osa tällaisen hankkeen kokonaislainanannosta raportoidaan tämän tavoitteen saavuttamista edistäväksi. Aiempien EIP:n hankkeiden tulosten analyysi on osoittanut, että monet hankkeet antavat myös pienen panoksen ilmastotoimiin, vaikka tämä ei ole hankkeen päätavoite. Tyypillinen esimerkki on pk-yrityksille tarkoitettu luottojärjestely, jossa joihinkin tuensaajayritysten investointihankkeisiin liittyy rakennusten energiatehokkuuden parantamista tai aurinkopaneelien kaltaisen pienimuotoisen uusiutuvan energiatuotantokapasiteetin asentamista. Näin ollen noin 56:llä vuoden 2017 uusista hankkeista edistetään ilmastotoimitavoitetta, ja 25 niistä on luottojärjestelyjä.

Yleisesti ottaen selvästi suurin panos ilmastotoimitavoitteeseen tulee vähähiilisemmästä liikenteestä, joka muodostaa 51 prosenttia kokonaismäärästä, ja uusiutuva energia ja energiatehokkuus muodostavat lisäksi 36 prosenttia uusiin EU:n ulkopuolisiin ilmastotoimiin vuonna 2017 myönnettyistä lainoista. Hillitsemistoimilla, kuten metaanin välttämällä jäte- ja jätevesialalla, on edelleen tärkeä merkitys. Muutokseen sopeutumisen osuus oli 4 prosenttia.

Vuoden 2017 lopussa kauden 2014–2020 ulkoisen lainanantovaltuuden piiriin kuuluvan, ilmastotoimitavoitetta edistävän EIP:n rahoituksen kumulatiivinen osuus oli yli 32 prosenttia.

Tuloksien osalta komissiolla ei ole mahdollisuutta raportoida erityisesti EU:n takuun kattamien toimien ilmastovaikutuksista. Vuonna 2017 ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla (mukaan lukien allekirjoitetut toimet ja suurten rahoituserien hyväksymiset vuoden aikana sekä omalla riskillä toteutetut toimet) EIP:n hankkeista yksitoista kuului hiilijalanjälkialoitteen piiriin. Tämä merkitsee EIP:n allekirjoituksia tai

määräraha hyväksyntöjä yhteensä 0,6 miljardin euron edestä. EIP on arvioinut, että tähän liittyvät absoluuttiset kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt ovat 0,4 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuodessa ja metsähankkeista johtuvan sidotun hiilen määrä on 0,1 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuodessa. EIP arvioi, että analyysiin sisällytetyt, hankkeiden rahoittamisesta vuonna 2017 johtuvat suhteelliset päästöt olivat -1,1 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuodessa.⁶

Taloudellisen selviytymiskyvyn kehittämisaioite (ERI)

Taloudellisen selviytymiskyvyn kehittämisaioite on osa Euroopan vastausta muuttoliike- ja pakolaismykseen, ja siinä keskitytään muuttoliikkeen pitkän aikavälin syihin.

Vuoden 2017 lopussa EIP hyväksyi 1,5 miljardin euron arvosta hankkeita, joiden tarkoituksena on vastata tähän ulkoisen lainanantovaltuuden uuteen tavoitteeseen. Tämä on 25 prosenttia vuoden 2020 loppuun asetetusta 6 miljardin euron tavoitteesta. Hyväksytyistä hankkeista 60 prosenttia on muodoltaan yksityiseen sektoriin kohdistuvia luottojärjestelyjä, ja niistä 15 prosenttia kohdistuu liikenteen alaan. EIP odottaa, että näiden investointien avulla voidaan säilyttää 54 000 työpaikkaa pk-sektorilla ja että 2,4 miljoonaa ihmistä hyötyy vesihuollon palvelujen paranemisesta. Ulkoista lainanantovaltuutta koskevan päätöksen 20 a artiklan mukaisesti komissio arvioi, täyttävätkö EIP:n vuonna 2017 hyväksymät ja taloudellisen selviytymiskyvyn kehittämisaioitteen piiriin ehdotetut hankkeet tässä päätöksessä esitetyt vaatimukset ja voidaanko ne siten sisällyttää joko kehittämisaioitteen julkisen valtuuden tai ulkoisen lainanantovaltuuden väliarvioinnin yhteydessä perustetun yksityisen valtuuden piiriin.

Alueellinen yhdentymisen

EIP allekirjoitti 6 alueellista yhdentymistä edistävää uutta hanketta vuonna 2017. EIP:n kokonaisrahoitus näille hankkeille oli 221 miljoonaa euroa. Nämä hankkeet koskevat liikenneyhteyksiä, lähentymistä paikallisen yksityissektorin kehittämisen avulla sekä teollisuutta ja tutkimus- ja kehittämistoimintaa.

3.2. YLEISKATSAUS EIP:N RAHOITUKSEEN ALUEITTAIN JA ALOITTAIN

Taulukosta 1 käy ilmi EIP:n vuonna 2017 myöntämän rahoituksen määrä ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla. Määrässä ovat mukana sekä toimet, joilla on lainanantovaltuuteen liittyvä takuu (kokonaistakuu tai poliittisen riskin takuu), että toimet, jotka EIP rahoittaa omalla riskillään.

⁶ EIP-ryhmän vuoden 2017 kestävyysraportti on luettavissa osoitteessa http://www.eib.org/attachments/general/reports/sustainability_report_2017_en.pdf

Taulukko 1: Vuonna 2017 allekirjoitetut EIP:n rahoitustoimet ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla (peruutukset huomioon ottaen)

Toiminta-alueet (miljoonaa euroa)	Ulkoisen lainanantovaltuuden piiriin kuuluvat toimet, joilla on EU:n takuu			EIP:n omaan riskiin perustuvat järjestelyt / muut varat	Yhteensä
	Kokonaistakuu	Poliittisen riskin takuu	Ulkoinen lainanantovaltuus yhteensä		
Liittymistä valmistelevat maat	170	–	170	667	837
Välimeri	998	782	1 780	145	1 925
Naapurimaat Itä-Euroopassa ja Venäjä	511	146	657	57	714
Aasia	118	–	118	1 105	1 223
Keski-Aasia	22	–	22	100	122
Latinalainen Amerikka	341	30	371	271	642
Etelä-Afrikka	50	–	50	16	66
Yhteensä valtuuden piiriin kuuluvilla alueilla	2 210	978	3 168	2 361	5 529

Vuonna 2017 EIP allekirjoitti ulkoisen lainanantovaltuuden kattamille alueille myönnettyjä lainoja yhteensä 5,55 miljardin euron arvosta, kun sen lainanannon kokonaismäärä koko maailman tasolla oli 7,3 miljardia euroa (AKT-valtiot, merentakaiset maat ja alueet sekä EFTA-valtiot mukaan lukien).⁷ Noin 3,5 miljardia euroa toteutettiin liittymistä valmistelevissa maissa ja naapurisuusalueilla (sekä eteläisellä että itäisellä). Loput (37 prosenttia) rahoituksesta suuntautui Aasiaan, Keski-Aasiaan ja Latinalaiseen Amerikkaan.

Vuoteen 2016 verrattuna EIP:n rahoituksen kokonaisvolyymissa ulkoisen valtuuden kattamilla alueilla tapahtui noin yhden viidenneksen lasku, joka johtui etenkin Turkissa (aiemmin kertyneiden korkeiden riskien seurauksena) ja itäisellä naapurialueella (jossa EU:n takuun alkuperäinen alueellinen enimmäismäärä oli lähes saavutettu) toteutettavien toimien volyymin laskusta.

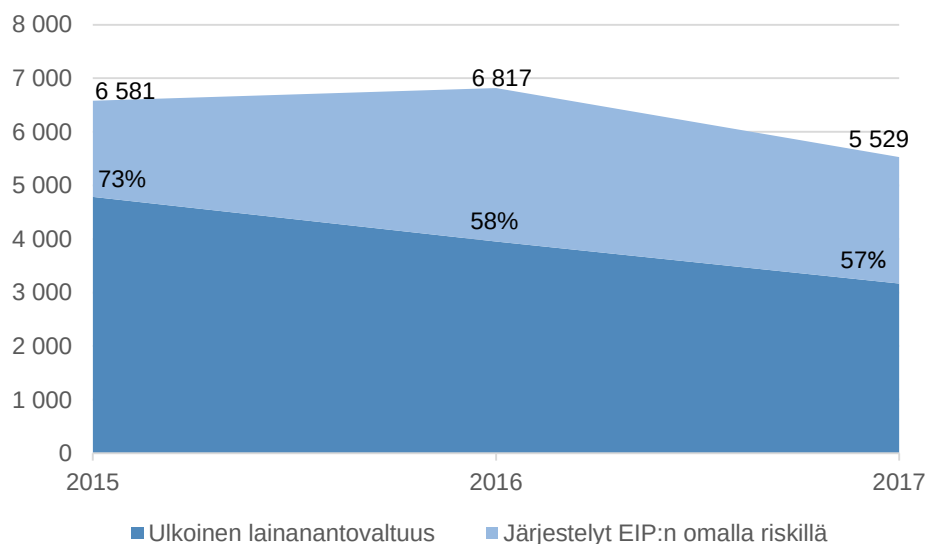
⁷ Taulukoissa 1 ja 2 sekä kuvioissa 1 ja 2 esitetyissä luvuissa on otettu huomioon ulkoisen valtuuden poliittisen riskin takuuseen itäisellä naapurisuusalueella liittyvä 20 miljoonan euron peruutus.

Taulukko 2: Allekirjoitettujen toimien vuotuinen arvo (netto) ja kumulatiivinen arvo (netto) verrattuna EU:n valtuuden mukaisiin enimmäismääriin vuosina 2014-2020 (päättös 466/2014/EU, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä (EU) 2018/412)

Alueet/Vuodet milj. euroa	2014 (toinen puolisko)	2015	2016	2017	Yhteensä 2014-2017	Enimmäis- määrä (väliarvioin- nin jälkeen)	Käyttö- aste
Liittymistä valmistelevat maat	200	906	582	170	1 858	8 075	23 %
Välimeren maat	379	791	1 299	1 780	4 249	13 030	33 %
Itäinen naapurialue ja Venäjä	975	1 401	1 493	657	4 526	6 650	68 %
Aasia	45	433	45	118	641	1 165	55 %
Keski-Aasia	70	70	20	22	182	224	81 %
Latinalainen Amerikka	219	468	319	371	1 378	2 694	51 %
Etelä-Afrikka	0	150	0	50	200	462	43 %
Yhteensä	1 888	4 218	3 758	3 168	13 033	32 300	40 %

Kuten edellä esitetystä käy ilmi, ulkoisen lainanantovaltuuden piiriin kuuluvien allekirjoitettujen toimien kumulatiivinen arvo vuosina 2014–2017 oli peruutukset huomioon ottaen noin 13 miljardia euroa. Ulkoisen valtuuden kumulatiivinen käyttöaste allekirjoitettujen toimien nettoarvolla mitattuna oli vuoden 2017 lopussa 48 prosenttia, kun vertailukohtana käytetään vuonna 2014 vahvistettua ulkoisen valtuuden alkuperäistä enimmäismäärää, tai 40 prosenttia, kun vertailukohtana käytetään maaliskuussa 2018 päättyneen ulkoisen valtuuden väliarvioinnin aikana korotettua enimmäismäärää.

Kuvio 2: EIP:n luotonannon kehitys vuosittain ulkoisen lainanantovaltuuden piiriin kuuluvilla alueilla

Kuvio 2 osoittaa, miten ulkoisen lainanantovaltuuden ja omaan riskiin perustuvien järjestelyjen mukainen luotonanto on kehittynyt vuosina 2015–2017. Tämän ajanjakson aikana keskimäärin 62 prosenttia EIP:n rahoituksesta kyseisillä alueilla toteutettiin EU:n takuun avulla. Vuotuinen vaihtelu oli 57–73 prosenttia.

EIP:n allekirjoittamilla sopimuksilla rahoitettujen ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla toteutettavien hankkeiden määrä kasvoi 71:stä 85:een vuosien 2016 ja 2017 välillä. Näistä 85 sopimuksesta 62 hanketta oli ”uusia”, joiden osalta ensimmäinen EIP:n rahoitus sopimus allekirjoitettiin vuonna 2017; kahdeksassa hankkeessa osa EIP:n kokonaisrahoituksesta oli myönnetty aikaisempina vuosina allekirjoitetuilla sopimuksilla. Ottaen huomioon uusien allekirjoitusten yleisesti pienemmän määrän vuonna 2017, EIP:n investointien keskimääräinen koko sopimusta kohti on aiempaa pienempi.

Taulukko 3: Allekirjoitetut rahoitustoimet alueittain (kaikki resurssit) vuonna 2017

Alueet	Kolmansien varat	Ulkoinen lainanantovaltuus	Omaan riskiin perustuvat järjestelyt	Yhteensä
Liittymistä valmistelevat maat		4	12	16
Välimeren alueen maat		19	8	27
Itäinen naapurialue ja Venäjä	7	13	2	22
Aasia		2	7	9
Keski-Aasia		1	1	2
Latinalainen Amerikka		5	4	9
Etelä-Afrikka		1	1	2
Yhteensä	7	45	35	87

EIP vähensi vuonna 2017 huomattavasti lainanantoaan vuoteen 2016 verrattuna Länsi-Balkanin alueella (–23 prosenttia), jolla lainanannon määrä oli 330 miljoonaa euroa, ja lisäsi lainanantoaan Välimeren alueen maissa (+21 prosenttia), joissa allekirjoitettu määrä oli 1,9 miljardia euroa. Tämä liittyi EIP:n taloudellisen selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen (ERI) täytäntöönpanoon.

Luottojärjestelyt olivat edelleen toiminta-alue, jolla allekirjoitettujen toimien volyymi oli suurin vuonna 2017, ja niillä tuettiin yksityisen sektorin kehitystä paikallisten välittäjäpankkien kautta myönnettävällä rahoituksella. Luottojärjestelyjen määrä kasvoi erityisesti eteläisissä naapurimaissa taloudellisen selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen yhteydessä. EIP oli edelleen aktiivinen myös liikenteen ja energian alalla.

Taulukko 4: Vuonna 2017 allekirjoitettujen, ulkoisen lainanantovaltuuden piiriin kuuluvien EIP:n rahoitustoimien jakautuminen aloittain

Alat/Alueet	Liittymistä valmistelevat maat	Etel. naapurimaat	Itäiset naapurimaat	Aasia	Keski-Aasia	Latinalainen Amerikka	Etelä-Afrikka	Yhteensä	Osuus yhteismäärästä
Luottolimiitit	100	1 217	90	–	–	91	50	1 547	49 %
Liikenne	20	309	410	68	–	124	–	931	29 %
Energia	–	115	84	–	–	80	–	278	9 %
Teollisuus	–	35	–	–	–	77	–	112	4 %

Vesihuolto, viemäröinti	–	34	21	50	–	–	–	105	3 %
Maatalous, kalastus, metsätalous	–	–	55		22	–	–	77	2 %
Koulutus	–	53	–	–	–	–	–	53	2 %
Terveys	50		–	–	–	–	–	50	2 %
Palvelut	–	17	17	–	–	–	–	34	1 %
Yhteensä	170	1 780	677	118	22	371	50	3 188	100 %

3.3. EIP:N TOIMIEN VAIKUTUS JA LISÄARVO

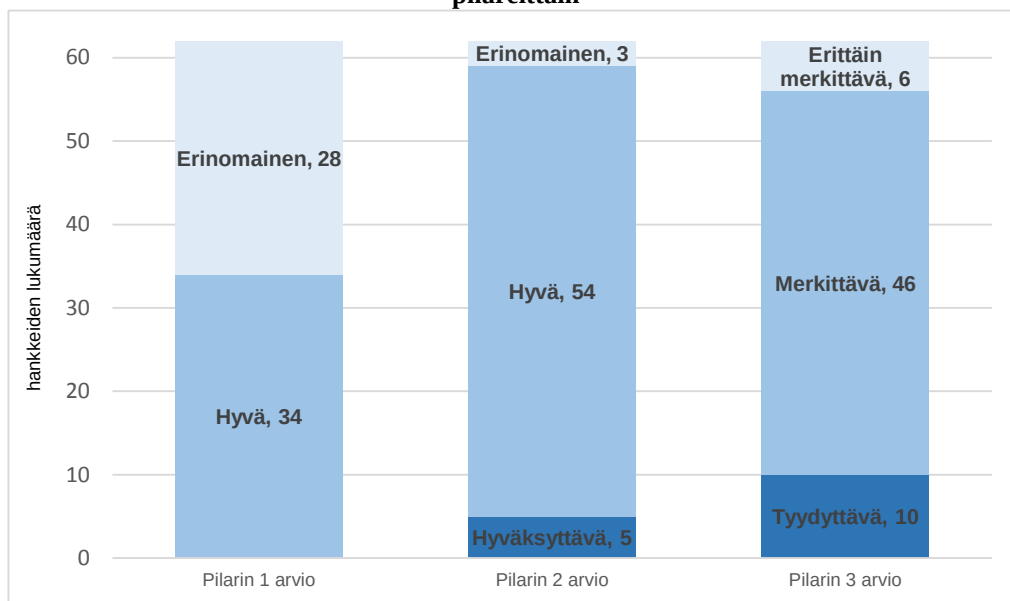
Tulosmittauskehyksen avulla EIP:n rahoitustoimia voidaan arvioida koko niiden elinkaaren ajan. Sen avulla voidaan arvioida, ovatko toimet linjassa EU:n tavoitteisiin ja EIP:n lisäarvoon nähden. Arvioinnin yhteydessä määritetään tulosindikaattoreita lähtötasoiheen ja tavoitearvoineen, joiden avulla voidaan ennakoida toimen taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristötuloksia. Saavutuksia seurataan näiden vertailuarvojen perusteella koko hankkeen ajan, ja niistä raportoidaan kahdessa vaiheessa: suorien toimien tapauksessa hankkeen päättyessä ja kolmen vuoden kuluttua hankkeen päättymisestä, sijoitusrahastojen tapauksessa sijoitusjakson päättyessä ja rahaston toiminnan päättyessä ja välittäjän välityksellä myönnettävän rahoituksen tapauksessa myöntämiskauden päättyessä.

EIP arvioi hankkeet kolmen ”pilarin” osalta:

- i) Pilarissa 1 arvioidaan hankkeen vaikutusta EU:n ja kumppanimaiden tavoitteiden saavuttamiseen ja hankkeen kelpoisuutta EIP:n valtuustavoitteiden perusteella.
- ii) Pilarissa 2 arvioidaan odotettujen tulosten perusteella, onko toimi laadukas ja terveellä pohjalla.
- iii) Pilarissa 3 arvioidaan EIP:n toimien odotettua täydentävyyttä rahoituksen ja muiden seikkojen kannalta.

Tässä jaksossa raportoidaan EIP:n tuloksista, joita odotetaan tulosmittauskehykseen kirjattujen EU:n poliittisten tavoitteiden osalta. Tässä jaksossa ei käsitellä odotettuja tuloksia kaikkien vuonna 2017 allekirjoitettujen sopimusten osalta, vaan ainoastaan niiden hankkeiden osalta, joita koskeva ensimmäinen rahoitus sopimus allekirjoitettiin vuonna 2017 (”uudet hankkeet”). Vuonna 2017 ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla allekirjoitettiin 62 ulkoisen lainanantovaltuuden piiriin kuuluvaa ja EIP:n omista varoista rahoitettua uutta hanketta, joiden hyväksytty kokonaismäärä oli 5,7 miljardia euroa.

Kuvio 3: Vuonna 2017 allekirjoitettujen uusien hankkeiden tulostulostuskehysarvioiden jakautuminen pilareittain

EIP arvioi kaikki vuonna 2017 allekirjoitetut 62 uutta hanketta pilarissa 1 vähintään ”hyviksi”, mikä tarkoittaa, että niiden katsotaan vastaavan ulkoisen lainanantovaltuuden tavoitteita ja niillä on merkittävä vaikutus joko kansallisiin tai EU:n kehitystavoitteisiin ja kohtuullinen vaikutus jompaankumpaan näistä. EIP arvioi hankkeista 28 ”erinomaisiksi”, koska niillä oli merkittävä vaikutus sekä EU:n tavoitteisiin että kansallisiin kehitystavoitteisiin.

Suoraan rahoitettujen hankkeiden osalta pilarin 2:n mukainen arvio perustuu hankkeen kannattavuuteen, rahoituksen ja talouden kestävytyteen sekä kestävytyteen ympäristön ja yhteiskunnan kannalta. Välittäjän kautta toteutettujen toimien arvio perustuu odotettuihin tuloksiin painotettuna riskinäkökohdilla, joissa otetaan huomioon välittäjän vakaumus sekä toimintaympäristön laatu. EIP arvioi pilarissa 2 kolme hanketta ”erinomaisiksi” ja 54 hanketta ”hyviksi”, ja keskimääräinen sisäinen korkokanta oli 10–15 prosenttia infrastruktuurihankkeiden osalta. EIP arvioi viisi hanketta ”hyväksyttäviksi”, usein riskipitoisen ympäristön vuoksi, joka vaikuttaa suunniteltujen tulosten saavuttamisen todennäköisyyteen. Näihin hankkeisiin kuuluvat mikrorahoituksen luottojärjestelyt Georgiassa ja Palestiinassa.

EIP arvioi 52 hanketta pilarissa 3 ”erittäin merkittäviksi” tai ”merkittäviksi” myönnetyn takaisinmaksuajan osalta, sillä se ylitti paikallisten markkinoiden tarjoaman maksuajan. EIP arvioi 10 hanketta ”kohtuullisiksi”. Tulostulostuskehys mukaan EIP on pyrkinyt parantamaan hankkeiden suunnittelun teknisiä näkökohtia, kohentamaan investointien pitkän aikavälin arvoa ja tehokkuutta ja/tai tukemaan hankkeiden vetäjiä siten, että he voivat strukturoida tehokkaasti hankkeiden rahoitusta 40 hankkeessa (yhteensä 62 uuden hankkeen joukosta), joille annettu arvio vaihtelee ”kohtuullisesta” ”erittäin merkittävään”.

Komissio tutkii ulkoisen lainanantovaltuuden kattamien toimien vaikutuksen ja lisäarvon tarkemmin tulevassa arviossaan, joka on ulkoista lainanantovaltuutta koskevan päätöksen 20 artiklan mukaan annettava viimeistään kesäkuussa 2019.

3.4 EU:N TAKUUN PERUSTEELLA VAADITUT MAKSUT

Syyrian valtionlainoihin liittyvien maksamattomien saamisten johdosta EIP teki vuonna 2017 EU:n takuun perusteella uusia maksuvaatimuksia. Vuosina 2012–2017 EIP:n vaatimukset ovat yhteensä 365,3 miljoonaa euroa, josta 56,3 miljoonaa euroa kohdistuu vuoteen 2017. Vuoden 2017 lopussa takuusta mahdollisesti vaadittava, jäljellä oleva pääoman määrä oli 261,7 miljoonaa euroa.⁸ Toimet maksamattomien erien perimiseksi eivät tähän mennessä ole onnistuneet.

EIP ja komissio tekivät vuonna 2017 erityisen sopimuksen EIP:n vaatimuksista, jotka liittyvät Aeroport Enfidhan (Tunisia) hankkeessa yksityiselle sektorille myönnettyyn lainaan liittyvän poliittisen riskin varalta annettuun takuuseen. Osapuolet sopivat, että lainasopimuksen mukainen jäljellä oleva vastuumäärä, palkkiot, viivästyksestä johtuvat kulut ja kertynyt korko jaetaan tasan. EU:lle aiheutuva vastuu on määrältään 33,35 miljoonaa euroa. Perintätoimet ovat vireillä.

4. EIP:N YHTEISTYÖ MUIDEN KUMPPANEIDEN KANSSA

4.1 YHTEISTYÖ KOMISSION KANSSA

EIP ja komissio tekevät yhteistyötä ulkoiseen lainanantovaltuuteen liittyvissä asioissa osana laajempaa keskinäistä kumppanuuttaan, joka kattaa muun muassa Euroopan strategisten investointien rahaston sekä sellaiset rahoitusta yhdistävät välineet, joilla tuetaan EIP:n ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten EU:n ulkopuolella toteuttamia kehitystoimia.

Ulkoista lainanantovaltuutta koskevassa päätöksessä veloitetaan komissio, Euroopan ulkosuhdehallinto ja EIP tekemään yhteistyötä ja edellytetään, että EIP:n ulkoiset toimet ovat linjassa unionin ulkopolitiikan tavoitteiden kanssa, jotta voidaan maksimoida synergiaedut EIP:n rahoituksen ja unionin talousarviovarojen välillä. Tämä varmistetaan pääasiassa vuoropuhelun sekä varhaisessa vaiheessa toteutettujen politiikkaa, strategioita ja hankejatkumoa koskevien kuulemisten avulla. Vuonna 2013 tarkistettua komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja EIP:n välistä yhteisymmärryspöytäkirjaa, joka koskee yhteistyötä ja toimien koordinoitua ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla, sovelletaan edelleen muun muassa vaihtamalla hankejatkumoa koskevia tietoja ja yhteystietoja.

Esimerkkinä tästä yhteistyöstä voidaan mainita EIP:n toimistojen sijoittaminen EU:n edustustojen yhteyteen. Ensimmäinen pysyvä EIP:n toimisto avattiin New Delhissä maaliskuussa 2017.

EIP jatkoi myös EU:n ulkoisen investointiohjelman puitteissa tarjotun, rahoituksen yhdistämiseen liittyvän tuen käyttöä. Vuonna 2017 hyväksyttiin 25 kokonaan tai osittain EU:n budjetista rahoitettua avustusta ja riskipääomasijoitusta, joiden yhteismäärä on lähes

⁸ Määrät on ilmoitettu ainoastaan viitteellisinä euromäärinä 31. joulukuuta 2017 vallinneen tilanteen mukaan. Komissio maksaa vaaditut erät valuuttamääräisinä.

144 miljoonaa euroa ja jotka EIP toteuttaa ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla. Määrästä 40 miljoonaa osoitettiin käytettäväksi tekniseen apuun, 89 miljoonaa investointiavustuksiin ja 15 miljoonaa euroa riskipääomasijoituksiin.

EIP osallistuu myös yhtenä kumppanina Euroopan kestävän kehityksen rahaston (EKKR) kautta tarjottavan uuden EU:n takuun täytäntöönpanoon. Ulkoinen lainanantovaltuus ja EKKR:n toimet kohdistuvat kuitenkin melko erityyppisiin tuotteisiin, lainanottajiin ja maantieteellisiin alueisiin. EKKR ei esimerkiksi kohdista toimia Länsi-Balkanille, eikä ulkoinen lainanantovaltuus puolestaan kata suurta osaa Afrikasta. Lisäksi EKKR:stä myönnettäviä EU:n takuita koskeva päätöksentekoprosessi eroaa selvästi ulkoista lainanantovaltuutta varten EIP:lle myönnettävästä seitsemän vuoden pituisesta takuusta.

Rahoituksen yhdistäminen rohkaisee vahvoihin yhteisrahoitussuhteisiin muiden kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa sekä kunkin yksittäisen maan tilanteen huomioon ottavaan yhdenmukaistamiseen EU:n politiikkojen ja tavoitteiden kanssa. Lisäksi EU:n yhdistämisjärjestelyjen hallintorakenne mahdollistaa tiiviin koordinoinnin ja yhteistyön komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa ja edellyttää tällaista koordinoitua ja yhteistyötä ennen kuin hanke ehdotetaan rahoitettavaksi siten, että avustuksia yhdistetään EIP:n luotonantoon. Tämä oli yksi niistä syistä, joiden vuoksi komissio otti EU:n yhdistämisjärjestelyjen hallinnon perustaksi ehdotukseensa Euroopan kestävän kehityksen rahasto plussasta (EKKR+) osana vuosien 2021–2027 naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välinettä.⁹

Komissio tekee edelleen aktiivista yhteistyötä EIP:n kanssa useilla politiikan aloilla, kuten toimissa, jotka liittyvät veronkiertoa ja veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevaan EIP:n politiikkaan. EIP esitti tammikuussa 2017 välivaiheen lähestymistapansa heikosti säänneltyjen, läpinäkymättömien ja yhteistyöhaluttomien oikeudenkäyttöalueiden sekä verojen vaikutuksille alttiiden oikeudenkäyttöalueiden osalta noudattamaansa toimintapolitiikkaan. EIP päivitti yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevaa toimintapolitiikkansa helmikuussa 2019 sen jälkeen, kun EU:n neuvosto oli 5. joulukuuta 2017 hyväksynyt EU:n luettelon yhteistyöhaluttomista veroalueista sekä ulkoista lainanantovaltuutta koskevan muutetun päätöksen (2018/412), jossa nimenomaisesti viitataan veronkiertoon¹⁰.

4.2. YHTEISTYÖ EUROOPAN OIKEUSASIAMIEHEN KANSSA

EIP:n ja Euroopan oikeusasiamiehen välisessä vuonna 2008 allekirjoitetussa yhteisymmärryspöytäkirjassa vahvistetaan perusta EIP:n valitusmekanismin molemmille tasoille, jotka ovat sisäinen (EIP:n valitusmekanismi) ja ulkoinen (Euroopan oikeusasiamies) taso. EIP:n hallintoneuvosto hyväksyi nykyisen mekanismin vuonna 2010 laaja-alaisen kuulemisen jälkeen. Yhteisymmärryspöytäkirjassa päästiin yhteisymmärrykseen sekä sisäisen

⁹ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineen perustamisesta, COM(2018) 460 final, 14.6.2018.

¹⁰ Kuten Euroopan kestävän kehityksen rahaston (EKKR) perustamisesta annetussa asetuksessa ((EU) 2017/1601) ja Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) muuttamista koskevassa asetuksessa ((EU) 2017/2396).

että ulkoisen osan tarkoituksesta ja johdonmukaisesta soveltamisesta, ja siinä käsitellään erityisesti

- tehokasta sisäistä valitusmekanismia (EIP:n valitusmekanismi), jossa käsitellään ulkopuolisten osapuolten EIP:lle esittämät valitukset kaikissa EIP:n liiketoimintayksiköissä
- periaatetta, jonka mukaan EU:n ulkopuolisia toimia, myös ulkoisia valtuuksia, koskevien valitusten osalta Euroopan oikeusasiamies sitoutuu käyttämään järjestelmällisesti valtuuksiaan aloittaa asiaa koskeva tutkimus omasta aloitteestaan sellaisten valitusten osalta, joissa valituksen esittäjä ei ole EU:n kansalainen eikä asu EU:ssa
- Euroopan oikeusasiamiehen tarkastelun soveltamisalaa, jonka osalta todetaan, että sitä edeltää aina EIP:n valitusmekanismi.

Euroopan oikeusasiamies ei vastaanottanut vuonna 2017 valituksia, jotka olisivat liittyneet EIP:n toimiin ulkoiseen lainanantovaltuuteen kuuluvilla alueilla.

EIP päivitti valitusmekanismia koskevan toimintapolitiikkansa vuoden 2018 loppupuolella.¹¹

4.3. YHTEISTYÖ KANSAINVÄLISTEN RAHOITUSLAITOSTEN KANSSA

EIP:n yhteistyö muiden kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa kattaa muun muassa vuoropuhelun institutionaalisista seikoista, laaja-alaisista aiheista ja aihekohtaisista kysymyksistä, keskinäisen kuulemisen sekä tehostetun toiminnallisen yhteisrahoituksen ja työnjaon. Kansainvälisten rahoituslaitosten välistä vuoropuhelua käydään enimmäkseen erityistyöryhmissä, jotka kokoontuvat määräajoin ja vaihtavat tietoja parhaista käytännöistä tai käsittelevät erityiskysymyksiä.

EIP:n ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) välinen yhteistyö jatkui vuonna 2017 vuoden 2012 yhteisymmärryspöytäkirjan mukaisesti. EIP ja EBRD järjestivät säännöllisiä yhteisryhmän kokouksia, joissa vaihdettiin näkemyksiä niiden toimien jatkumosta alueilla, joilla kumpikin toimii. Lisäksi nämä laitokset vaihtoivat tietoja ja keskustelivat kumpaakin kiinnostavista aiheista. Tällainen järjestyksessään kahdestoista kokous pidettiin 13. marraskuuta 2017, ja siinä käsiteltiin rahoituksen yhdistämisen yhteistä maksutaulukkoa, EBRD:n taloudellisen osallisuuden strategiaa, EU:n ulkoisten investointien suunnitelmaa ja taloudellisen selviytymiskyvyn kehittämisaloitetta. Vuonna 2017 EIP ja EBRD rahoittivat yhdessä yhtätoista hanketta, joista kolmessa KfW ja/tai AFD olivat myös yhteisrahoittajina. Muut kahdeksan hanketta, joiden hankekustannus oli yhteensä miljardi euroa, hyötyivät EIP:n ja EBRD:n yhteisrahoituksesta.

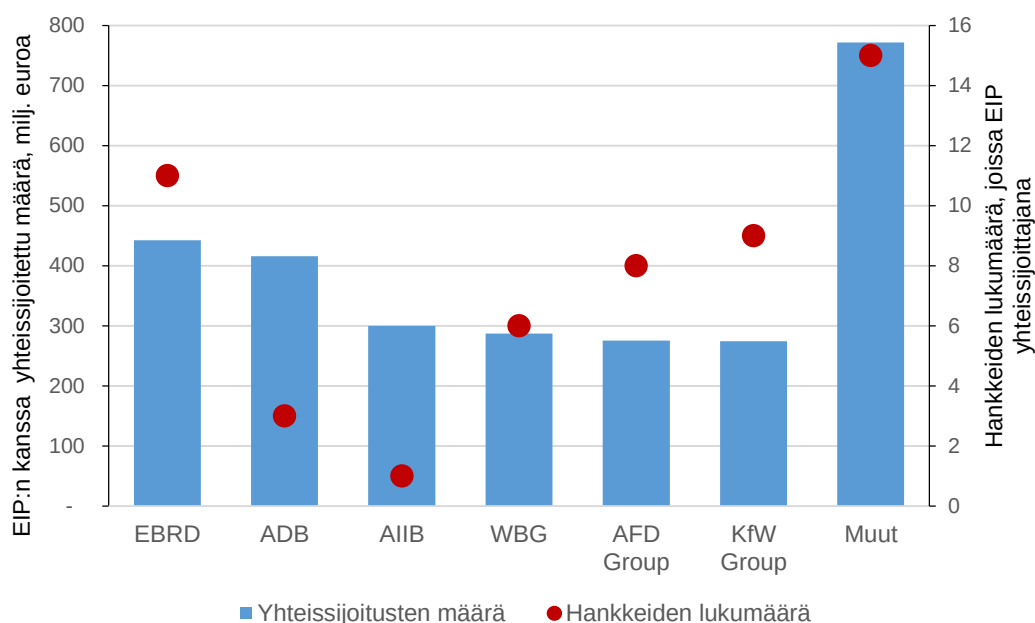
EIP:n ja Aasian infrastruktuuri-investointipankin (AIIB) Pekingissä toukokuussa 2016 allekirjoittama yhteisymmärryspöytäkirja muodostaa kehyksen EIP:n ja AIIB:n suhteille tukikelpoisten toimien yhteisrahoituksen, tietämyksen jakamisen ja säännöllisten korkean tason tapaamisten vakiinnuttamisen aloilla. Ensimmäinen EIP:n ja AIIB:n yhteisrahoittama toimi oli Bangaloren metroratahanke Intiassa. EIP jatkoi myös yhteistyötä Aasian kehityspankin (ADB) kanssa ja oli mukana kolmen hankkeen yhteisrahoituksessa.

¹¹ <http://www.eib.org/en/infocentre/publications/all/complaints-mechanism-policy.htm>

EIP tekee yhteistyötä myös EU:n jäsenvaltioiden kehitysrahoituslaitosten kanssa. Vuonna 2017 EIP yhteisrahoitti Ranskan kehitysyhteistyöviraston (AFD) kanssa ulkoisen lainanantovaltuuden kattamilla alueilla kolmea hanketta, joiden yhteenlasketut hankekustannukset olivat yli 1,2 miljardia euroa. Saksan KfW-ryhmän kanssa yhteisrahoitettiin neljää hanketta, joiden yhteenlasketut hankekustannukset olivat 1,5 miljardia euroa. Lisäksi KfW:n ja AFD:n kanssa rahoitettiin yhdessä viittä hanketta, joiden yhteenlasketut hankekustannukset olivat 1,9 miljardia euroa. EIP, AFD ja KfW tekevät läheistä yhteistyötä myös keskinäistä luottamusta koskevan aloitteen yhteydessä. Aloite käynnistettiin vuonna 2013, ja se perustuu siihen, että sen kolme kumppania voivat antaa tietyt tehtävät yhden kumppanin hoidettavaksi. Tällaisia tehtäviä voivat olla hankkeen due diligence -tarkastukseen tai hankintojen valvontaan liittyvät tehtävät. Hankkeiden vetäjät arvostavat tästä seurannutta prosessien yksinkertaistumista. Keskinäistä luottamusta koskevan aloitteen kumppanien hallinto- ja päätöksentekoelementit ovat tutustuneet toisten kumppanien laatiin asiakirjoihin, joita ne käyttävät omassa päätöksenteossaan.

Alla olevassa kuviossa on yleiskuva määräistä, joilla muut kansainväliset rahoituslaitokset tai kansallisten kehitysrahastot ovat osallistuneet rahoittamiseen EIP:n investointien ohella.

Kuvio 4: Vuonna 2017 allekirjoitetut EIP:n hankkeet, joissa kansainvälinen rahoituslaitos tai kehitysrahasto on yhteisrahoittajana

Monien useita erilaisia aiheita (esimerkiksi ilmasto, infrastruktuuri, rahoitus, riskit, tulosten mittaaminen, jälkiarviointi ja velanhoito) käsittelevien työryhmien ja aloitteiden lisäksi kansainväliset kehityspankit tekevät edelleen yhteistyötä korkeimmalla institutionaalisella tasolla. Kansainvälisten kehityspankkien keskuudessa käydyissä korkean tason keskusteluissa keskityttiin vuonna 2017 siihen, miten voidaan yhdessä lisätä kansainvälisten kehityspankkien tukea ilmastotoimille ja edistää kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista. Kansainvälisten kehityspankkien yhteistyö tehostui vuonna 2017 useissa maailmanlaajuisissa haasteissa, mikä heijastaa maailmanlaajuisen kehityksen muuttumista ja monenvälisiin suhteisiin kohdistuvia uhkia. Kansainväliset kehityspankit ovat sitoutuneet kestävä kehityksen tavoitteiden ja Pariisin ilmastopöytäkirjan yhteydessä perustettuihin

kansainvälisiin rakenteisiin ja pyrkineet yhdessä laajentamaan yhteistyötä kestävästä infrastruktuurin, ilmastosta ja muuttoliikkeen aloilla. Ilmastotoimia koskevaa työtä jatkettiin ilmastokonferenssin (COP 23) sekä Pariisissa joulukuussa 2017 järjestetyn One Planet -huippukokouksen valmistelussa. Istanbulissa vuonna 2016 järjestetystä humanitaarisesta huippukokouksesta lähtien kansainväliset kehityspankit ovat tehneet muuttoliikettä koskevaa yhteistyötä ja osallistuneet muuttoliikettä ja pakkomuuttoa käsittelevään työryhmään. Vuonna 2017 tätä yhteistyötä laajennettiin entisestään EIP:n ja Maailmanpankkiryhmän yhteisellä ehdotuksella, jolla vastattiin G7-maiden esittämään pyyntöön luoda taloudellista muuttoliikettä ja pakkomuuttoa käsittelevä yhteistyöfoorumi.

EIP vahvisti myös edelleen siteitään Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) järjestelmään YK:n teollisen kehityksen järjestön (UNIDO), Maatalouden kansainvälisen kehittämisrahaston (IFAD) ja YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) kanssa allekirjoitettujen yhteisymmärryspöytäkirjojen pohjalta. EIP ja YK:n kehitysohjelma (UNDP) allekirjoittivat yhteisymmärryspöytäkirjan lokakuussa 2016. Tämän kumppanuuden temaattiset painopistealat ovat ilmastomuutokseen vastaaminen, vastatoimet kriisitilanteissa ja kriisien jälkeisissä tilanteissa, muuttoliikekriisi sekä osallistavien markkinoiden ja yrittäjyyden edistäminen ja työpaikkojen luominen. Vuonna 2017 Armeniassa, Georgiassa ja Ukrainassa toteutettuihin yhteistyöhankkeisiin ja erityisesti UNDP:n Jerevanissa toteuttamaan pilottihankkeeseen pohjautuva EIP:n ja UNDP:n kumppanuus mahdollisti uuden ilmastoalan rahoituslähteen, vihreän ilmasto-rahaston (GCF), hyödyntämisen rakennusten energiatehokkaita jälkiasennuksia koskevaan hankkeeseen liittyvien riskien vähentämiseksi ja investointien kasvattamiseksi Armeniassa.